

REDACȚIUNEA,
Administratiunea și Tipografia,
BRASOV, piata mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primește. Manuscrise
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRATIUNE în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukes Nachf.
Max. Augenfeld & Emrich Lasser.
Heinrich Schalek. Rudolf Mossé.
A. Oppelik Naoh. Anton Oppelik.
In Budapest: A. V. Goldber-
ger, Esterházy Barnab. In Ham-
burg: Karolyi Liebmam.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmonă pe o coloană 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarifa și invocă.
RECLAME pe pagina a 8-a o
seria 10 or. său 30 ban.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

Nr. 187.

Brașov, Miercuri 25 August (6 Septembrie).

1899.

Stégul vénét-roșu.

Cetitorii vor vedea pe pagina a patra a numărului de azi al fóiei nóstre o publicațiune a căptanului orășenesc din loc fórt caracteristică pentru cursul cel mai nou, ce l'a luat șovinismul dominant față cu poporațiunea saso-română. Ajunge să fiă cetită pentru ca fiă-care să scie, cu ce și cu cine are de-a face.

Din cuprinsul acestei publicațiuni reese, că tendința vénét-roei celei mai noue, pusă în scenă de actualul director al poliției brașovene, a fost de-o camdată a opri definitiv libera întrebunțare a colorilor săsesci vénét-roșu, declarate ca colori ale orașului și încă până aq tolerante.

Numai înainte cu un an, cu ocasiunea sérbarilor în memoria lui Honterus, fișpanul din loc luase dispoziții de a se putea întrebunța colorile vénét-roșu de cătră ori și cine, însă numai cu condițiunea de-a arbora pe lângă aceste colori în măsură proporțională și steaguri ungurescă.

Acăstă dispoziție fișpanescă, deși era restrictivă față cu usul de mai înainte, a fost produs totuși ore-care mulțumire în publicul săsesc, care un moment era sedus a crede, că prin admitemarea folosirei paralele a ambelor steaguri se recunoște cel putin o părticică din individualitatea culturală-națională a Sașilor. S'a și vădut cu ocasiunea amintitei serbări o mulțime de steaguri vénét-roșu, însotite fiă-care de căte-un steag național unguresc, și acăsta produse o atmosferă, care în mulți naivi a deșteptat credința, că guvernul, pe atunci încă condus de Banffy, vră să intindă cōrde mai amicabile față cu Sașii, „acăstă enclavă în mijlocul valahime ardelene“. Cu alte cuvinte, sufla un vînt al frățietății saso-maghiare.

Ce s'a ales din acăstă „frăție-

blicațiunea căptanului orășenesc, de care vorbim, ne înfățișeză destul de elocuent rezultatele ei după un an de dile.

Sunt încă viue în memoria cetitorilor demonstrațiunile șoviniste, când cu năvălirea pompierilor voluntari din totă partile Ungariei în orașul acesta, cari nu s'au sfid a-să manifesta aici dorul de a vedea acest oraș peste năpte prefăcându-se în oraș maghiar. Si în decursul acestei serbări s'a observat, în ce privesc stăgurile, praxa de pe timpul serbărei Honterus, numai cu deosebirea, că pe lângă minuțioasa îngrijire a poliției, ca nu cum-va să fiă arborat un steag săsesc mai mult, decât cele ungurescă pe diferitele clădiri publice și private, se produse o mare disproportiție prin aceea, că stradale răsunau de imnuri naționale ungurescă introduce cu cântecul lui Kosuth, așa, că vocile cântăreților săși păreau cu totul înăbușite.

Nu mai puțin trebuie să-și aducă aminte cetitorii și de nota discordantă, ce s'a produs la banchetul pompieresc în ce privesc „frățiatea saso-maghiară“, mai ales de cătră vocea întărită a aceluia advocat armeno-maghiar brașovean, care s'a plâns, că elementul maghiar din Brașov e asuprit de cătră Sași.

După șicanele și miserile, ce a trebuit să le îndure acel profesor dela universitatea din Clușiu, care avă nenorocirea a crede, că sub egida „ideii de stat maghiar“ i-ar fi fost permis de a se prezenta măcar un moment ca om cult și de a vorbi cetătenilor de limbă germană în idiomul lor, șovinismul în veci lacom și nesătios a isbutit a secera un așa dis nou triumf al „ideei de stat“, care se aduce la cunoșinta obștei poliglote a Brașovului prin publicațiunea din cestiune a căptăniei orășenesci.

Din cuprinsul acestei publicațiuni aflăm, că pe lângă cunoșutele

ordonanțe ministeriale dela 1874 și 1885 relative la folosirea standardelor, însemnelor și colorilor, a mai apărut o ordonanță nouă cu data de 1 August 1899, care nu se mărginesce numai la oprirea în genere a folosirei însemnelor streine, ci merge un pas mai departe și interdică și folosirea standardelor și colorilor comitatelor și ale orașelor, cu o singură excepție: dacă adeca autoritățile din anumite incidente vor afla de lipsă a decora clădirile publice, său a ridica tribune, arcuri de triumf etc., atunci numai se pot folosi colorile comitatelor și ale orașelor, însă numai sub condițiunea, ca să fiă copleșite de „standardul naționale maghiare“. Totodată dispune noua ordinațiune cu privire a reunui cu statute aprobată, că și pot folosi steagurile lor proprii numai în locuri publice și la conveniri publice. Îndată însă ce vor voi să însceneze vre-o excursiune, său vre-un convoi, trebuie să ducă cu ele și steaguri ungurescă, ori să poarte în frunte un prapor unguresc.

Acesta este cel mai nou triumf al șovinismului unguresc, întărit prin subscrierea și pecetea ministrului Coloman Szell. Nu ne surprinde niciodată, că foiața maghiară fișpanescă din loc, care atâtă dîlnic în contra Sașilor și Românilor, se dă de-a tuma de bucurie asupra acestei nouă „invingeri“ și „geniului“ jidano-armeno-maghiar strigă din răspunderi un „éljen“ ministrului de interne, dăr și mai din răspunderi „patrioticului fișpan al comitatului“, sub a căruia „guvernare“ (sic!) să ațemplat acăstă nouă „invincere a geniului națunei maghiare“.

Și-au dat în petec și de astădată scribii fișpanului, căci lăudându-l prea fără măsură pentru pretinsa sa inițiativă în acăstă delicată cestiune, ei nu observă, că printre asta il desavuă și deorece ordonanța ministerială stă în parte

cea mai mare în contradicție cu dispozițiunea mai sus amintită luată de același fișpan la sérbarile Honterus.

Dacă geniul naționale maghiare va avea apărători tot așa de stângaci și naivi, ca cei dela amintita fișuică ungurăescă, cari manifestă o lipsă de bun simț și de tact atât de infișată, atunci vai de triumfurile lui.

Ministrul Szell in Viena. Din Viena se anunță, că ministrul președinte unguresco Coloman Szell a sosit alături în capitala austriacă. Scopul mergerei lui Szell la Viena ar fi, după informațiunile foilor guvernamentale maghiare, de a raporta monarhului, ca de obicei, asupra situației. Monarhul s'a reîntors așa alătă-sără dela manevrele din Boemia. Se susține, că Coloman Szell va folosi prilejul de-a accentua la locul competent, că Ungaria ține strîns la legea pactului din 1867 și pretinde și dela Austria, ca delegațiunea să și-o alăgă pe cale legală parlamentară.

Misiunea lui Chlumetzky. O telegramă din Viena ca data de 3 Septembrie asigură, că în cercurile politice nu se mai îndoește nimănii, că bar. Chlumetzky sau soția și invocarea guvernului a luat asupra și misiunea de mediațiune. Cu acăsta e în șară și clubul Cehilor tineri. Telegrama amintită mai spune, că în luna acăsta nu se va întâmpla o decisiune și astfel „Reichsrath“-ul nu se va întruni decât pe la mijlocul lui Octombrie.

Din Bucovina. Aproape dîlnic avem de înregistrat căte ceva din Bucovina. Nu va surprinde de loc pe cetitorii noștri, dacă le vom spune, că numărul dela 3 Septembrie n. al „Patrie“ a fost din nou confiscat din cauza primului articul, din care cenzura a eliminat erăști părți întregi. Eliminată a fost și o parte dintr-o notiță dela informațiuni.

— Preotimea română din districtul Câmpulungului s'a întrunit Joia trecută în

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Epidemia sărutărilor.

De G. Labadie-Lagrange.

— Fine. —

Este posibil, ca o adunare de femei să fiă mai vibrantă, decât o adunare de bărbați și este admis de totă lumea, că există într-o mulțime o putere de contagiune, care surescă sentimentele inimii omenesci într'un grad, pe care nu l'ar putea atinge la un individ isolat. Dér este să surgi, că tendințele nășătorești pot singure să crească într'o aglomerăție de personă, care ar rămâne linistite, dacă ar fi separate și care nu pot să pună în comun, decât reale pasiuni, când sunt la un loc? Esperiența nu probă ea contrarul: că mulțimile au în general instincte de dreptate forte accentuate și profesă aproape tot-dăuna un profund respect pentru legile moralei? Dacă așaști la desbatere la curtea cu jurați, este isbit de defavorarea, pe care arată publicul cătră martorii, a căror

purtare lasă de dorit, și aceeași necesitate de a ură tot ce este murdar și joasnic se observă, cu și mai multă energie, într'un teatru. Un spectator nu plecă satisfăcut acasă, decât numai dacă a vădut viața pe-deșteptă și virtutea nu numai recompensată, dăr și apoteosată.

Nu putem din nenorocire să contestăm — mai ales în acest moment, — că o mulțime supuindu-se urei, său unei mânii, poate uneori să se lase să fiă tirată la acte de sălbăticie, pe care individii isolati nu au avut ideia de a le comite; dăr experiențele despre care am vorbit mai sus, nu ne autorizează ele să susținem, că acest fel de electricitate, care se degajă din orice aglomerăție omenescă, nu se exercită în tot-dăuna într'un sens nefast, dăr este o fortă, care se poate pune de asemenea în serviciul binelui?

Credem de altfel, că acesta este casul cu femeile americane, care și-au arătat în modul lor entuziasmul pentru eroul de pe „Merrimac“. Departe de a fi blăstimate, ele ar merită mai degrabă să fiă admirate, căci s'au supus unui sentiment laudă-

bil. Ele au readus sărutul la primele sale origini, când nu avea nimic de a face cu iubirea.

Sărutul este un semn convențional, care n'a apărut, decât tardiv în istoria nemului omenesc. Un simbol, pe care chiar în dilele noastre, cea mai mare parte din poporele răssei galbene și negre nu-l cunosc încă. In Africa, în Japonia și în cea mai mare parte din insulele Oceaniei, două personă, cari voiesc să-și mărturisesc afecțiunea său deferentă, se pun nas în nas și frâca tare nasurile unul de altul.

Profesorul Lombroso, care în articolul său asupra „Epidemiei sărutărilor în America“, a esaminat originea unui obicei, care ține astădi un loc așa de important în viața popoarelor civilizate, spune, că în anticitatea homerică sărutul nu era, decât manifestație iubirei materne.

„Nu se vorbesc niciodată de sărutări,“ dice Lombroso, în scenele de iubire dintre Venus și Marte, Ulise și Circea, Paris și Elena, Hera și Laos.

„In momentul despărțirii lui Hector de Andramaca, eroul troian nu și aproape

buzele de frunțe femeiei sale pentru a o măngăia și de a-i da curaj: el îi măngăie numai mâna“.

Savantul profesor italian crede, că a descoperit o probă a originei materne a sărutului într'un obicei, care există astăzi printre Fuegieni.

Cu toție că acești oameni, cu totul primitivi, au fost inițiați și civilizați puțin, ei nu voiesc să bea nică din pahar, nică dintr-o scobitură și nică din pumnul mânei, ci cufundă în apă o trestie și sorb cu delicii.

Copiii cei mici fiind incapabili de a face acăsta, mamele lor își umplu gura cu apă și li-o dă lor direct în gură.

Acăstă ar fi, după Lombroso, adevărată originea a sărutului, care în timpul primelor vîrstă a amorului, n'ar fi fost decât o manifestare a iubirei materne.

Cum ar părea prea puțin probabil, că Fuegienii să fi eserit vre-o influență asupra progresului civilizației, preferăm să primim o altă conjectură a profesorului Lombroso, care caută însemnatatea primăvara a sărutului în vechile tradiții ale

„GAZETA“ lese în flacări qd.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe săse luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecu 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 fl., pe săse luni 10 fl.
N-rii de Duminecu 8 fl.
Se prenumera la totă ofi-
ciele postale din Intră și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administratiunea, Piața mare Nr. 30,
Tergul Inuiului Nr. 30, etajul
I: Pe un an 10 fl., pe săse luni 5 fl.,
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe
6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 fl.
v. a. său 15 bani. — Atât abo-
namentele cat și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Câmpulung pentru a protesta în contra susținătorilor și atacurilor nedemne adrese din partea lui Bourguignon deputației clerului gr. or. român în ziua de 18 August. Este resoluție, ce s'a luat în acea adunare și care a fost comunicată Consistoriului din Cernăuți:

"Clerul districtului Câmpulung intrunit astăzi, adenej jicnit în sentimentele sale mai intime prin răspunsul d-lui președinte al țării dat cu ocazia astăzii omagiu solemn și a asigurării fidelității și loialității clerului gr. or. bucovinean pentru Inalta Casă Impărătescă, se simte necesitatea a protesta în contra acuzațiilor absolut nejustificate aduse în acest răspuns, cără se pot explica numai prin necunoscerea referințelor adevărate existente, și rögă a luce clerul în scut și a depune asigurarea fidelității și espunerii nestrămutavare la treptele Prea Inaltului Tron".

Revistă externă.

Succesele principelui Nichita. Principele Muntegrului a vizitat săptămâna trecută pe Sultanul în Constantiopol. Sultanul i-a făcut primire călduroasă. La primire a participat și dragomanul ambasadei rusescă. Principele a făcut o vizită Sultanului la palatul Jildiz, ér Sultanul i-a reînțors visita la chioscul Serakin. Călătorie principelui Nichita i-se dă importanță politică, și se dice, că cestiuene frontierei dela Beran a primit cu ocazia acestea soluție definitivă. Turcia va regula pe cheltuiala proprie imprejurimea lacului Skutari, a cărui parte nordică se ține de Muntegru și unde familia principelui are mai multe vile. Va regula Turcia și riu Bojava, care se varsă în numitul lac, căci Muntegru voiesce să facă navigabil atât lacul, cât și riu. Se planuiesce de asemenea, ca districtul Vojevică, locuit mai ales de Sârbi, să fie alăturat la Muntegru.

Un alt scop al călătoriei principelui Nichita este realizarea mult amintitei confederaționi balcanice. Este scut, că cu prilejul călătoriei principelui bulgar Ferdinand la Cetinje, s'a încheiat între Bulgaria și Muntegru un fel de alianță. Totodată s'au inițiat tratări cu Grecia și Serbia, ca să completeze cu alăturarea lor după alianță bulgaro-montenegrină, eventual să fie trasă în cercul acestei alianțe și România. România însă ar fi declarat de prematur acest plan, ér Serbia a fost scosă din combinația în urma reîntorcerei ex-regelui Milan la Belgrad. Singur Grecia a rămas pe lângă încheierea unei alianțe între statele Peninsulei-balcanice și prin agenții ei a și tratat în Sofia și Cetinje asupra condițiunilor alianței. Tratările acestea ar fi avut rezultat favorabil. După tote acestea se văd, că principalele Nichita merge și la Atena, ca să subscrive personal convențiunea de alianță cu Grecia.

poporilor din Orient, cără îi dau un caracter religios.

„Perșii — spune Xenofon — dădeau un sărut tuturor acelora, pe cără li cunoșteau. Sirienii și Fenicienii trimeteau sărutări sărelui, lunei și statuelor divinităților lor”. — „Bogatul, dice Luchian, oferă sacrificii zeilor, săracul le aduce o sărutare”.

Sărutul, așa cum il înțelegeau popoarele, care fură adevăratele premergătoare ale civilizației de astăzi, n'avea nimic comun cu iubirea; era o mărturiă de respect, despre care ușor se pot găsi urme în ceremoniile dreptului feudal și care de altfel se regăsește încă astăzi în semnele de venerație, pe care pietatea credincioșilor le aduce imaginilor miraculose și reliquiilor sfintilor. Miile de Americane, care și-au manifestat entuziasmul lor pentru locotenentul Hobson, nu merită observația, ce ar fi depășit regulile bunei cuvintă și că ar fi uitat ceea-ce trebuia sexului lor. Cu totul din contră, recompensând, cum au făcut, pe un tinér erou, care își espuse vițește viață pentru a-și servi țara, ele au săvârșit un act de patriotism, care a redus sărutul la prima sa destinație.

Anglia și Transvaal. Fi-va pace, ori răboiu între Anglia și Transvaal? Este o întrebare, ce privesc mai ales lumea economică din Anglia și Germania, care este de aproape interesată în conflictul acesta, din cauza, că multe milioane zec plăcate în întreprinderile miniere din Transvaal. Décă am judeca după discursul răboinic al ministrului englez Chamberlain, ar trebui să ne așteptăm la un răboiu; și posibil însă, că acel discurs a voit să fie mai mult o „presiune blândă”. Anglia a propus guvernului Burilor să se mai țină o ultimă conferință, care să stabilească un tribunal de arbitru cu insarcinarea de a judeca asupra tuturor cestiunilor controverse, ce s'ar putea ivi în viitor între cele două state. Dér nu se știe positiv, decă va urma așa ceva. Transvaalul a făcut Angliei concesiuni cu ridicata, și tot n'a mulțumit-o. S'a învoit chiar și cu disolvarea corporilor legiuitori și cu ordonarea de nouă alegeri, ca parlamentul nou să primească legea, ce dă ușlăndierilor drepturile cunoscute. Dér ce folos, că Burii sunt forte amări și văzând cum pe viitor nu pot să mai scape din ghiarele Englezilor și că Anglia ar vrăi să căștige pe cale „pacnică” ceea-ce nu-i convine să căștige prin răboiu. Anglia este atât de intransigentă în pretensiunile ei, încât și președintele republicei sud-africane să vădă siliciu comunica agentului său din Londra, că Anglia nu vrăi să primească nicăi o concesiune și ține cu orice pret a-și validata forța prin amenințări, la care Burii nu pot răspunde, decă standata de răboiu.

Procesul Dreyfus. În audiente de Sâmbătă și Lună s'a continuat ascultarea martorilor. Căță-va din aceștia au făcut declarații favorabile acuzațului. O telegramă cu data de 3 Septembrie din Rennes spune, că pe la finea săptămânei acesteia pertractarea se va încheia. Comisarul Carrière își va ține rechisitorul mâine, ori poimane, căile de Vineri și Sâmbătă vor fi ale apărării, după aceea se va pronunța sentința. E interesantă o scire, ce o publică „Figaro” din Paris referitor la rezultatul pertractării. Dice, că dacă sentința va fi nefavorabilă pentru Dreyfus, se va cere imediat o a doua revisuire.

Englesii în Sudan. Generalul Kitchener a anunțat guvernului englez, că o parte din mahdiști, sub comanda califului Mohamed Cherif și a doi fi ai Mahdiului, cărora li se dase voie să locuiescă în satul Schukaba, pe terul Nilului alb, s'au revoltat. Trupa egipceană trimisă, ca să arateze pe instigatorii revoltei, a fost atacată de dervișii. Califul Cherif și amendoi fiul Mahdiului au căzut în luptă; satul a fost incendiat. Egipenii n'au suferit pierderi: numai un ofițer și doi soldați au fost răniți.

SCIRILE DILEL.

— 24 August. v.

In contra emigrărilor în România. Ministrul unguresc de interne a dat oordonanță către totă autoritatele administrative, să oprescă strict emigrările din Ungaria în România. Motivul ar fi, că în urma slabiei recolte din ștătă an a regatului român vecin, și a lipsei lucrului, muncitorii unguri ar fi espusi urei muncitorilor români.

Piesă musicală română oprită în Ungaria. A păti o hora „Dece Maiu”, apărută în Iași. Ministrul unguresc de interne a dat strănică poruncă, că aceasta piesă musicală să fie urmărită pe teritorul statului ungur, și încă s'ar afia la cine va, să fie confiscată, deorece Maria Salai Szell a adat, că hora „Dece Maiu” ar cuprinde motive agitatorice contra națiunii maghiare. Pe baza acestei porunci, ministrul unguresc al comunicării a detras debitul postal piesei musicale din cestiune. — Noi scim, că „Dece Maiu” e aniversarea proclamării regatului român, și hora cu pricina încă e dedicată în amintirea acestei zile însemnante. Ei bine, vede ministrul unguresc o ultrajare a sentimentului națiunii ma-

ghiare și o agitație în aceea, că un compozitor român a dedicat o horă zilei de 10 Maiu, care este o zi aniversară oficială a regatului român? Să cum se ne explică altfel acăsta oprire ciudată?

Esponziu în Seghedin. În Seghedin s'a deschis Duminecă o expoziție de agricultură, viticultură, pomarit, grădinărit, obiecte economice, industria campestră și de casă. Patronul expoziției este arhitectul Ioan. Ministrul de agricultură Darányi a salutat pe arhitectul Iosif într-o vorbire în care a dat expresiune sentimentelor de gratitudine, de care sunt preținții Ungariei față de înaltul patron. Arhitectul a răspuns în limba maghiară, qidând între altele, că primește cu bucurie însoțită promisiunea făcută de ministru în numele națiunii maghiare că „pământul acesta, pe care vitezii noștri străbuni l'au cucerit cu arma, noi (Maghiarii) prin muncă și stărnici ne vom nisiai a-l țină, cultiva și înflori”. O femeie maghiară din Pestă se plângă, că Jidani se stau departe de expoziție. Ca ceva curiosum amintim, că după o cină, ce s'a dat în onoarea arhitectului, acesta a fost imbiat c' o pipă umplută cu tutun unguresc, și arhitectul a aprins cu plăcere și a fumat.

Superstițiiune. Din Câmpia nise serie, că unul dintre coloniștii săcui dela Sermas, cu numele Szegedi Janos, a inceput să facă „miouri” cu spiritismul, profitând de intunericul, în care se află poporul și înșelându-l în mod nerușinat. El și-a procurat o măsuță cu trei picioare și cu ajutorul ei a inceput să invocă spiritele lui Kossuth, Petőfi și alții decedați, cară după spusele Săcuiului săratan — prevestesc sortea viitoră a omenilor, le spun că și aci au să trăiescă, unde se află ascunse comori cu bani, ce fel de bani sunt, cum este valoarea, în care sunt aşezați etc. Descrie și caracterul omenilor, spunând cu numele pe cei mai pismăsăriți, descoperindu-le moravurile etc. Poporul superstitios a inceput să-i crede și nu numai din Sermas și împrejurimile, ci chiar și din comune forțe de departate alergă la el în trăsuri și pe jos îngădindu-l cu daruri, pentru că „să le spună de noroc”. Pe locuitorii români din comuna vecină Balda i-a nebunit atât de mult de cap, încât au inceput năpte să se apeleze după comori. Au pătit o insă, căci săpătorii de comori, între cari se află chiar și primarul comunei Baciu Todor, au fost prinși de gendarmi și denunțați la fiscolgăbirul din Mociu, care i-a pedepsit pe făcăre cu căte cu 12 fl., și se vorbește, că vor fi și închiși. Mișcările de Săcuiu însă, care zăpăcesc capetele omenilor cu spiritismul, este încă liber, și fiscolgăbirul, deși are cunoștință de cauza, nu l'a pedepsit cu nimic. L'a oprit, ce-i drept, de a-și mai exercia infama sa meseria, dăr pentru aceea tot mereu se vede străin din depărtări mari la el. — Va să dică fiscolgăbirul dela Mociu a pedepsit cu totă asprimea pe cei înșelați, cari erau Români, pe când pe infamul înșelător, care este Săcuiu, l'a lăsat liber, dându-i ocazie să-și eserțeze și mai de departe meseria! Ore nu se va șă se năpte nimeni dintre Români comitatului Cojocna, care făinaintea legei, fă în congregația comitatului, să-și ridice cuvenitul în contra acestor „judecăți” a fiscolgăbirului dela Mociu?

Măsuri contra ciumentei. Cu măsuri pentru a se impiedica trecerea ciumentei din Rusia în România, cordonul militar de pe marginea Prutului a fost completat cu un batalion din reg. 35 de infanterie din Botoșani. Tote trecătorile din Rusia în România, situate în județul Botoșani, au fost închise. Dispoziția posturilor de sentinete e următoare: La făcăre chilometru e o sentinelă, care cercetă terenul și apa Prutului. Aci sentinetele se vede una pe alta din susul și josul riu. În locurile unde terenul e accidentat și opresce vădere, sentinetele sunt la o jumătate de chilometru una de alta. Făcăre soldat are focuri asupra celor cari nu se vor supune. La făcăre 10 chilometri e un post central cu 30 de soldați, sub comanda unui grad.

Seful postului inspecteză diua și năptează călare, totă posturile de sentinete. Hrana soldaților se prepară la posturile centrale. Sentinetele se schimbă la făcăre trei ore, și schimbarea se face sub privegherea unui grad. Spre a se face lesnicioasă comunicarea între sentinete, se vor construi mică poartă peste riu și se vor face practicabile locurile accidente. Sub năpte un cuvenit nu se va pută apropiu nimeni de cordonul militar, decăt până la un chilometru. Locuitorii mărgineni, cunoscuți ca contrabandisti, vor fi supraveghiați de aproape și în locurile unde sunt pădurile pe marginea riu, se vor pune năpte felinare. Șefii de regimenter au înătorirea să inspecteze neconitenit pichetele. Luntrile locuitorilor vor fi scosă de pe Prut și duse la mal, său acasă la proprietarii lor. Nici un vas plutitor nu va avea voie să acosteze malul românesc, decăt în punctele permise: Ungheni și Galați.

O nouă rubedenie. „Patriotii” trăsătă érăși de bucurie, că părăsesc și isolăți cum sunt, și au mai descoperit o rubedenie, deși cam în depărtare, pe plainurile Asiei, de unde au tăbărit în Europa. E vorba de Armeni, în limba cărora s'au descoperit căteva ouvine analoge, ca și în limba ungurească, cum e d. e. buta și but (stupid) etc. Noua descoperire n'are să surpindă pe nimeni, căci cine cunoște svircolirile limbii maghiare, până să ajungă să stabilăscă cu probabilitate scientifică înrudirea limbii ungurești cu puțin cu limba finică, scie, că „patriotii” numai cu uciga-l tocă dör, nu s'au înăruit, încolo cu toti incepând dela Adam până la Armeni și — Jidani. Sunt numai căteva decenii, de când profesorul Horváth, susținea bătându-se în piept, de pe catedrele universității din Budapesta, că limba vorbită de Adam în raiu a fost limba ungurească, și prin urmare, că și Dumnezeu s'a înțeles cu strămoșul din biblioteca ungurești: el deriva totă limbile vechi și moderne din graiul lui Arpad, explicând d. e. pe Jupiter din Jó Péter, pe Apollo din Apollón (nutritor), pe Janus din János etc. Așa și acum cu Armenii!

Calendarul gregorian în Rusia. Guvernul rus a decis adoptarea calendarului Gregorian în locul calendarului Iulian, care era o cauză de dificultăți pentru comercianții ruși din străinătate, cum și pentru comercianții străini în Rusia. Societatea astronomică din St. Petersburg, cu curențul ministrilor de stat, a instituit o comisiune de 16 persoane, însărcinată de a regula detaliele acestei reforme, care se va realiza la 1 Ianuarie 1901, adeca în prima zi a secolului XX.

Libel de depunere pentru făcăre nou născut. Precum apare din raportul cassei de economii a postelor belgiene, începând din anul 1897 s'a pornit o acțiune fără interesantă pentru propagarea spiritualului de economie, prin ideea de a se depune pe séma făcării nou născut căte un franc la cassa de păstrare. Mișcarea s'a pornit la inițiativa advocatului Emil Bourlard din Mons, care în cîtelegere ou directiunea cassei de păstrare a postelor, a întemeiat și răspândit în Mons așa numitul „libel general de păstrare”. Începând din 1 lunie 1897, făcăre nou născut din Mons e provădit cu un libel de depunere de căte un franc. Pentru a asigura valabilitatea libelului, s'a introdus în cărticică urmatore observare: „Suma indusă în acest libel, căt timp va trăi posesorul, nu poate fi redusă sub un franc”. Cărticicile de asigurare s'au răspândit în timpul cel mai scurt și în alte orașe, și sunt prospete, că noua idee salutară se va generaliza în totă Belgia.

Meteor de-o rară frumete. În totală regiunea provinciilor baltice s'a văzut Marte trecută un meteor de o rară frumete, cădând în direcția SSW—NNE și răspândind o lumină atât de vie, ca și a soarelui. Meteorul după ce a străbătut bolta cerescă, a căzut în fiordul Steensborle, producând o detunătură formidabilă. Astrenomul Donner dela observatorul din Berlin a mers la fața locului, spre a face lucrările

pregătitor pentru scădere meteorului din fundul fiordului.

Cea mai mare liniă ferată din lume. Inginerii, cărui au fost însărcinăți cu studierea planului pentru linia ferată trans-americană, și-au prezentat deja raportele guvernului din Washington. După noul proiect, care se va realiza în timpul cel mai scurt, va fi împreună America de nord cu America de sud printr-o uriașă liniă ferată, ce va trece peste istmul de Panama. Aceasta va fi ceea mai mare liniă ferată din lume, căci e proiectată pe o întindere de 17,000 kilometri, pe când linia dela Cap la Kairo va avea numai 12,000 km. în lungime, de cumva se va pute construi vreodată. Linia transamericană va pleca din New-York spre Laredo la granița mexicană (2506 mile), apoi va traversa statul Mexico (1644 mile), Guatemala, Republica Salvador și Honduras (500 mile), Nicaragua, Republica Costa Rica (570 mile), Ecuador (660 mile), Peru (1800 mile), Bolivia și Republica Argentina (1600 mile). Stațiunea finală va fi Buenos Aires. Construită e deja linia transamericană în lungime de 4470 mile, și spesele totale vor fi cam 874 milioane dolari.

Musica orășenescă va concerta Joi săra în salonul hotelului „Europa”. Începutul la 8 ore. Intrarea 30 cr.

Unitatea noastră culturală.

Diarul „Epoca” din București a publicat dilele acestea un interesant articol asupra serbărilor noastre culturale arangiate de „Asociație” și de „Societatea pentru fond de teatru român”. „Epoca” face între altele următoarele constatări:

„Cum s'a putut desvolta aceste două societăți culturale în Transilvania și cum s'a putut intemni o cultură adevărat românescă peste munte, în imprejurările atât de grele prin cărui au trecut cele trei milioane de Români, mai ales în a doua jumătate a secolului de față? Eta o întrebare ce-ți vine fără să vrei.

Până prin 1850 o mișcare culturală românescă nu a existat în Transilvania, eră mișcarea culturală, ce s'a pornit în România încă de pe la 1820, nu a putut pătrunde de loc în Transilvania. Prin anii 50 s'a început prima mișcare culturală românescă în Arad, Oradea-mare și Beiușu de către studenți, mișcare cu desăvârșire independentă și cu tendințe opuse de mișcarea din România. Si drept consecință a acestei mișcări, în 1860 se înființase la Arad un diar umoristic român, eră la Oradea-mare un diar literar „Aurora”. Eră în Transilvania școlile din Blașiu au răspândit studiile filologice ale lui Cipariu.

Din acăstă mișcare au ieșit cărți-versificatori, ca Justin Popescu, Mircea Stănescu, V. Grozescu, etc., cărui în toate versurile lor au cântat virtutea română, originea noastră nobilă, etc. Efectul a fost acel sentiment național viu, acel entuziasm pentru tot ce este românesc, care caracterizează și atâtă putere pe Transilvaniu.

A urmat apoi o epocă de stagnație. În timpul acesta, prin anii 60—70, în România era o viuă mișcare culturală românescă, care a inceput să-si reverse raidele-i binetcătorie și în Transilvania. Prin anii 70 se deschide apoi o luptă culturală uriașă între tendințele culturii române din România și cele ale culturii primitive, deră forte entusiaste, din Transilvania. Lupta a durat aproape două decenii.

ASTĂZI o deplină unitate culturală românescă există între România și Transilvania, cu tendințe pote mult mai pronunțate în Transilvania, decât în România, în orice casă insă mai sănătose și mai solide. O cultură adevărat românescă, pe care nu există putere luminescă să poată prăbuși.

Cum s'a putut stabili acăstă unitate culturală, date fiind greutățile, prin cărui au trecut Români de peste munte? Fără simplu. Cultura ungurescă propriu disă nu există în Ungaria, decât numai de pe la anii 30 o cultură cam primitivă, care până prin anii 70 a trebuit să susțină o luptă despe-

rată cu cultura germană. În afară de acăstă, luptele politice ale Ungurilor cu Austria, precum și luptele lor pentru asigurarea supremăției politice a rassei lor în Ungaria, au lăsat deschis terenul cultural, pe care Români l-au exploatat cu o tăria uimitoare”...

Corespondență „Gaz. Transilvaniei”.

Ciachi Gârbău, 1 Sept. n. 1899.

Onorată Redacție! În septembra trecută fă înmormântat fisolăbirul Vally Ferencz. Cercul lui era poreclit chiar din partea Ungurilor: „mustra járáš” în „mustra megye”. Față de Români avea o ură neîmpăcată; pentru el în dicționarul limbii ungurești nu există cuvântul „Român”, ci numai „Oláh”. Notarii români din cercul lui, ori căt de harnici să fi fost, imbrâneau totuși, cări nu-i mulțamiau poftele.

De 6 ani deveni bolnavios și nu-i mai mergea să bine, ca mai înainte, când căile în continuu și stau la dispoziție și darurile în: pesci, căpriore, iepuri, miei, ouă, unt, vinars de prune etc. urmău din abundanță.

Mai anii trecuți un notar fă suspenzat din oficiu, der apoi vândendu-și 4 boi, incurând fă restituit. Altul nu se scie prin ce împrejurare manipulase 1000 fl. astă, că nu se aflau ca în palmă, der pentru aceea nu i-a întemplat ceva rău, decât fă strămutat în alt notariat. Față de cine nu-i împlinea poftele, era cu o stricteță draconică, pe când cel care era omul lui, să fi făcut ori-ce, nici păr de pe cap nu-i cădea.

Din 1867 servea ca solgăbiru și era de-o stricteță draconică, bătea tărani, încât numai Dumnezeu scie cătă s'au căt de mâinile lui; adevărat, că în două rânduri și el a căpetat-o, că a dat și de omeni cu curaj. Înainte cu 4 ani a bătut pe un tărătan bătrân, pentru că a luat la vedere „Mărei Sale” a fisolăbirului o prună, și o prună cădută în drumul de lângă grădina „Mărei Sale”.

Tăranișea din cercul lui fă îngrănată cu multe dări estra-ordinare; astă când s'a făcut calea ferată someșană Dești-Zelau, a impus comunelor cumpărarea de acțiuni, în contra voinței reprezentanților comunali, și cum? prin slujiști: primari, jurați și căte prin un Jidan cărăciun, ignorând protestul adevăraților reprezentanți comunală, ba chiar amenințându-i, că dacă cutreză protest, nu le va concede să tot pesece cânepile, nu li-a fi iertat să-și tină cânii deslegați, le va îndoi numărul movilelor de piatră, cări sunt ase cără pe drumurile comitatense s. c. l.

Tot cu analogă procedură a urcat pe spinarea comunelor acțiile teatrului unguresc din Dești, cări nici Ungurii nu le cumpărău, și după cări adănu mai căpetă nici un crucer, căci la anul tot prin slujiști sus pomeni și impus donarea lor la teatru.

In 1897, la sârbătoarea adormirei Maicii Domnului, la mânăstirea dela Strîmba a venit d-l Dr. Gustav Weigand, directorul seminariului românesc din Lipsca, pentru a face cercetări filologice și lingvistice. În întregă Transilvania numai Vally Ferencz a fost acela, care l-a arestat, neluând în socotință nici documentele sale, nici întrevinire preotămei.

Când astă înșira totă faptele lui față cu Români, nici pută umplă multe colone ale acestui diar; mărginile insă a adăugă, că față cu superiorii lui era cu o supunere orbă și de-o umilință estra-ordinară, eră față cu subalternii săi un adevărat sbiciu.

Față-i tărâna tot atât de ușoră, — prenum a usurat și el pe Români din cercul său.

Argus.

Dare de sămă și mulțamită publică.

Săcele, 24 August v. 1899.

La inițiativa și cu concursul d-nului paroch Romul Verzea, tinerimea studiósă română din Săcele a aranjat Dumineacă în 22 August v. o petrecere de vară împreună cu dans, al cărei venit curat a fost destinat „Societății pentru crearea unui

fond de teatru român”, cu care ocazie au incurz următoarele suprasolvi:

D-l paroch Victor Popea 3 fl., d-na V. Sasu 2 fl. 50 cr., d-nul avocat Constatin Gabrielescu 2 fl. 50 cr., d-nul C. Oancea 2 fl., d-nii: paroch Alecsa Verzea, Romul Verzea, Nic. Popescu, P. Bancătescu, V. Fărcaș, I. Bodeanu, paroch Toma Frates, paroch D. Manole, I. Butu, căte 1 fl. D-nii student Navrea, I. O. Chirtoș, I. Tețeiu, Drăgan Peteu, C. Pîrvu, G. Sasu căte 50 cr.; d-l Turcu 30 cr. și d-l Bănelescu 20 cr.

Profitul curat realizat de astă-dată, din cauza timpului nefavorabil, abia a putut fi de 19 fl.

Pe acăstă cale comitetul arangiator aduce cele mai vîl mulțumite marinimoșilor donatorilor și anunță tot-deodată, că lista va fi încă deschisă până în 1 Sept. v.

Pentru comitetul arangiator:

Ioan I. Lăpădatu.

Inscrisă.

În institutul Vautier, care există deja de 46 de ani în Brașov și este autorizat de înaltul minister, să primească elevii ori când cu următoarele condiții:

1. Fie-care elevă plătesc pentru locuință și întrăga proviziune în institut și pentru instrucție în obiectele obligate de învățământ mai jos indicate 350, așa că trei sute și cinci-deci florini v. a. pe anul școlar, și anume pe căte săse lună înainte.

2. Onorarul pentru obiectele neobligate de învățământ se fixeză totodată separat cu ocazia primirei eleviei.

3. Plata anuală pentru esterne depinde dela măsura în care se folosesc de instrucție în obiectele de învățământ.

4. Pentru copile din famili bune, care nu dispun de mijloace, său când din una și aceeași familie se aşează mai multe elevi în institut, se értă o parte din onorar.

5. Pentru folosirea mobilei, fie-care elevă plătesc 10 fl. pe an.

6. Părăsind eleva institutul ori când în prima jumătate a anului școlar, este datore a plăti jumătate din suma mai sus arătată, după începerea semestrului al doilea eleva plătesc întregul onorar chiar dacă va părăsi institutul înaintea încheerii anului.

7. Internale au să aducă cu sine următoare: 6 cămașă, 6 ismene, 6 părechi ciorapi, 3 fuste, 4 camisone, 1 saltea, 4 cearșafuri, 2 perne, 4 fețe de pernă, 1 plăpomă, 2 prosopă (ștergare), 2 servete, 1 cămășă cu linguriș și 1 pahar.

8. Institutul dispune de un medic regulat, care urmăresc neconvenit cu atenție starea sanitară a elevilor. La casă de boliă insă atât medicul, că și medicamentele se plătesc de elevi.

9. Obiecte obligate: Religiunea, limba maghiară, limba germană, limba română, limba franceză, aritmetică, geografie, istorie, lucru de mână, istoria naturală, fizică, caligrafie, desen.

Obiecte neobligate: Limba engleză, limba italiană, limba greacă, dans 10 fl., inotat, piano 40 fl., cant 10 fl.

Observare: Programele publicate mai nainte nu mai sunt valabile. Pe timpul vacanțelor se plătesc 20 fl. pe lună.

Brașov, în luna lui August 1899.

Cu stimă

Vautier,

director și proprietar de internat, cruce de aur pentru merite.

NECROLOG. Eufemia Veronica Lupan născ. Giula, a reșosat la 30 August st. n. în Baia-Sprină, în etate de 42 ani și în al 26-lea an al căsătoriei. O jaleșe intrătu-i soț Athanasius Lupan, cantor și învățător, președintele reuniunii învățătorilor români, împreună cu numărătoare rudenii. — Dumnezeu să o odihnească!

ULTIME SCIRI.

Viena, 4 Septembrie. Coloman Szell a fost primit adăupă după amădi de cătră Maj Sa monarchul. Mâne il va primi din nou.

Viena, 4 Septembrie. Coloman Szell a conferit adăupă, afară de contele Thun, cu numeroși politicieni germani distinși.

Contele Thun a avut adăupă o lungă întrevadere cu ministrul de externe

Goluchowski. În cucerile politice de aici se crede, că cabinetul Thun va fi înlocuit cu un cabinet de tranșă.

Viena, 4 Septembrie. Monarhul a primit adăupă audiență mai lungă pe contele Thun. Audiența a durat aproape 2 ore.

Belgrad, 5 Septembrie. Fostul regent Ioan Ristică a murit.

Londra, 4 Septembrie. Lui „Times” i-se anunță din Newcastle (Natal), că guvernul din Transvaal a decis să retragă proiectul de lege, care dă străinilor drept electoral după un domiciliu de 5 ani. Acăstă retragere este un semn vădit, că isbucnirea ostilităților și proclamarea dreptului de răsboiu este în aju de a se face.

Paris, 4 Septembrie. Diarele săptămăniă verdictul dela Rennes pe cîna de Vineri său Sâmbătă

Berlin, 4 Septembrie. Ministrul Passe și Von der Recke au demisionat.

Berlin, 5 Septembrie. Impăratul Wilhelm a plecat la manevre din Alsacia.

Alexandria, 4 Septembrie. Patriarhul ortodox Sofronius a murit de ciumă la etatea de o sută cincă ani.

EDUCATION.

„Decoratiile savantului”. E caracteristic pentru Bunsen, vestitul fizic reșopat mai dilele trecute, modul cum judeca diferitele distincții și decorațiuni, ce i-sau făcut din toate părțile. Pe titlul de „Esclență”, ce i-se conferise în legătură cu rangul său de consilier intim de prima clasă, nu punea nică un preț. Nu arareori se înțimplă, de căte-oră avea să primească vre-un principie, că și uita acasă și decorațiuni și tot. Pentru ca să evite, economă marelui savant aflat un practic expedient, încercându-i totă decorațiunile în buzunarele din dărăpt ale pantalonilor, ce-i îmbrăca pe frac. Așa s-a întemplat într-o din dile, să trăcă prin Heidelberg principale de Baden, eră Bunsen fă invitat împreună cu alți profesori universită la prânzul princiar. Când păși Bunsen în antisambră, unul dintre colegii săi, cări erau deja cu toții adunați, îl întâmpină cu cuvintele: „Dér D-le consilier, unde-ți sunt decorațiuni?” Bunsen rămase în primul moment surprins, der rechegându-se, începând spre marea uimire a celor prezenti să-si descurce decorațiunile și crucile din buzunarul drept al pantalonilor. „Avăți numai răbdare” le dise savantul, presentându-le încă o mână de decorațiuni din buzunarul săngă.

Cea mai vechiă pâne. Décă directorul muzeului național englez i-ar trăsi odată prin minte, să aranjeze un ospăt într-o străveche sală a muzeului de sub conducerea sa, deo, lucruri din cele mai interesante ar fi, cări și-ar pute tracta oșpetii. Chiar pe lângă pescii și tot felul de animale preistorice petrificate, cea mai interesantă ar fi acea bucătă de pâne, care e una din nestimatele muzeului. E o pitisoră de abia 2 kgr., despre care archeologii englezi au scris deja volume preste volume și despre care unanim susțin, că e cea mai vechiă pâne cunoscută. Originea ei e datată din anul 1560 înainte de Christos, când dimpreună cu alte obiecte a fost aşedată și ea într-un mormânt. Interesant în istoricul acestei pâni este, că a fost descoptă, la începutul vîculei în Assyria, din partea unui învățat francez, care a oferit-o la început muzeului din Paris pentru sumă de 4000 franci. A fost însă luat în ris și s-a contestat chiar și autenticitatea pânei. Francesul ofensat a oferit-o apoi muzeului britanic din Londra, în ale cărui registre figură adăupă străvechia pâne cu prețul de 10,000 pfunți sterlingi.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșanu.

Redactor responsabil: Gregoriu Major.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Septembrie 1899.

Renta ung. de aur 4%	118.05
Renta de corone ung. 4%	95.45
Impr. cail. fer. ung. in aur 4½%	119.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4½%	99.80
Oblig. cail. fer. ung. de est. I. emis.	119.30
Bonuri rurale ungare 4%	93.50
Bonuri rurale croate-slavone	96.25
Impr. ung. cu premii	161.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	140.10
Rente de argint austr.	100.25
Renta de hârtie austr.	100.10
Renta de aur austr.	118.15
Losuri din 1860.	137.46
Actii de ale Bancei austro-ungara	905.—
Actii de ale Bancei ung. de credit	389.—
Actii de ale Bancei austr. de credit	376.75
Napoleondorf	9.56½
Mărci imperiale germane	58.90
London vista	120.75½
Paris vista	47.75
Rente de corone austr. 4%	100.45
Note italiene	44.50

Cursul pieței Brașov.

Din 5 Septembrie 1899.

Banconota rom. Cump.	9.36
Argint roman. Cump.	9.30
Napoleond'ori. Cump.	9.52
Galbeni Cump.	5.60
Ruble Russesci Cump.	126.75
Mărci germane Cump.	58.75
Lire turcescă Cump.	10.70
Ser. fonic. Albina 101.—Vend. 5%	101.50

Nr. 4241—1899.

PUBLICAȚIUNE

Pe baza ordinăriilor Inaltului ministeriu de Interne din 6 Iulie 1874 Nr. 26559/74; din 24 Noiembrie 1885 Nr. 62693/85 și din 1 August 1899 Nr. 82290/99 se aduce spre strictă orientare la cunoștință publică, cum că folosirea standardelor, insigniilor și colorilor statelor (țărilor) străine, fie la orice ocazie său sub orice pretext, este necondiționat interzisă; tot asemenea se interzice folosirea standardelor și coloilor comitatului, respective ale orașului (roșu-vânăt) cu excepție numai în casurile de decorațiuni dispuse de respectiva autoritate la edificiile publice (spre pildă: arcuri de triumf, tribune etc.) și și atunci numai astfel, ca standardul națiunii maghiare să fie în mod corespunzător și pe un loc dominant reprezentat pe respectivul edificiu. Reuniunile provăduite cu stătute aprobată de către regim, sunt îndreptățite, ca să fie folosescă pe locuri publice și la conveniri publice propriile standarde; la excursiuni său convoiuri este de a se purta însă cel puțin în frunte standardul națiunii ungare.

Acțiuni în contra acestei publicații învolvă în sine transgresiune în contra §. 1 al art. de lege

XL. din 1879 și se pedepsesc conform Inaltei ordinării ministeriale de Interne din 24 Noiembrie 1885 Nr. 62693/85 cu arest până la 15 zile și cu pedepsă de banii pără la 100 fl.

Brașov, în 3 Septembrie 1899.

694—1—3. **Căpitănatul orășenesc.**

Sz. 3659—1899. tkvi.

Arveresi hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvészék, mint telekkönyvi hatóság, kérzhire teszi, hogy Garou Miklos ügyvéd végrehajtónak Lupuletiu János végrehajtást szenvédő elleni 45 frt. 20 kr. tökekötelés és jár. iránti végrehajtási ügyében brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság) tevékenységen lévő Szohodol község határán fekvő a szohodoli 633 sz. tkben A + 933/3 hrsz. a ingatlanra 16 frtban, a szonodoli 215 sz. tkben A + 1455/2 hrsz. ingatlanra 4 frtban, A + 1490, 1491, 1492, 1493, 1495 hrsz. ingatlanra 347 frtban ezenel megállapított kikállásai árban az árverést elindelte és hogy a fennelb megjelölt ingatlanek az 1899. évi Szeptember hó II-ik napján d. e. 9 óraker Szohodol község házával meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyamnal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kállított szabályzserű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1899 évi Majus hó 6-án.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

697!—1

MOLNÁR,
egyes biró.**Mersul trenurilor
pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1899.****Rez. de la Pesta — Predeal**

Tren de perso.	Tren accel.	Tren mixt	Tren de perso.	Tren accel.	Tren mixt	Tren de perso.	Tren accel.	Tren mixt	Tren de perso.
10—	8.45	2.10	pl. Viena . . . sos.		1.50	7.20	1.50	6.20	
8.30	1.55	5.45	Budapest . . .		7.10	1.10	7.50	6.20	
11.21	3.56	5.10	Szolnok . . .		8.30	3.2	11.12	5.32	3.25
1.33		8.00	P. Ladány . . .		5.50	12.54		3.56	1.12
3.42	6.52	7.22	Oradea-mare . . .	{ pl. sos.		11.04		2.38	11.32
3.58		1.22	Mező-Telegd . . .	{ pl. sos.	8.00	10.44	8.08	2.31	11.17
4.38		2.19	Rév . . .		7.10	10.7		2.01	10.42
5.20		3.32	Bratca . . .		6.18	9.30		1.34	10.08
5.43		4.08	Ciucia . . .		5.38	9.10			9.50
6.31		5.03	B.-Huiedin . . .		5.39	8.32			
7.16		3.51	Ghârbani . . .		4.50	7.54			
8.06		5.05	Clușin . . .	{ pi. sos.	3.05	6.54			
8.33		6.59	Apahida . . .		2.10	6.13		11.01	7.—
8.48		8.40	Ghîrile . . .	{ pl. sos.	5.24	4.35		10.46	6.45
9.05		9.09	Crăciunel . . .		5.02	4.14			6.27
10.12		10.40	Ghîrile . . .		3.37	2.55			
10.42		11.25	Cocerdeas . . .		2.56	2.15			
11.01		11.49	Uiuóra . . .		2.49	2.08			
11.09		11.59	Vîntul de sus . . .		2.41	2.00			
11.31		12.29	Aiud . . .		2.17	1.38			
11.48		11.45	Teiuș . . .	{ pl. sos.	1.55	1.17			
12.24		12.24	Crăciunel . . .		1.29				
12.53		2.07	Blașiu . . .		12.55				
1.11		2.29	Micăsasa . . .		12.34				
1.42		3.11	Copșa-mică . . .	{ pl. sos.	11.34	Dumitela și or. preun. și la Brașov . . .			
1.58		3.31	Mediaș . . .		11.14	10.56			
2.13		3.46	Elișabetopol . . .		10.24				
2.32		4.08	Sighișoara . . .		9.45				
3.04		4.45	Hășfalău . . .		9.12				
3.40	2.08	5.27	Homorod . . .		7.44				
3.47	2.15	5.47	Agostonfalva . . .		7.02				
4.03	2.29	6.12	Apsta . . .		6.37				
5.35	3.31	7.58	Feldișora . . .		5.58				
6.13		8.36	Dela-Joi de la Sinaia . . .		5.08				
6.42	4.17	9.09	Dela-Joi de la Sinaia . . .		9.27				
7.16		9.40	Dela-Joi de la Sinaia . . .		8.47				
8.—	5.07	10.25	Dela-Joi de la Sinaia . . .		8.20				
3.65	5.14	11.—	6.40		5.15				
4.40	5.56	12.26	Predeal . . .		6.20				
5.10	6.26	7.30	București . . .		6.20				
12.05	11.10	8.15	Sinaia . . .		6.20				

Sepsi-St.-Georg — Ciuc-Gyimes.

Tren mixt		Tren mixt	
5.19	8.50	3.15	Brașov . . .
4.58		2.2	Cedzi-Oșorhei . . .
7.10	11.05	4.58	Sepsi-Sângorogiu . . .
7.54	11.57	5.43	Malnas . . .
8.16	12.22	6.05	Bâile Malnas . . .
8.55	1.06	6.45	Bâile Tușnad . . .
9.18	1.32	7.08	Tușnad . . .
10.39	3.00	8.17	Ciuc-Sereda . . .
1.35	5.57		Ciuc-Gyimes . . .

Notă: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în drepta de jos în sus. — Numerii înscrise la linii mai negre însemneză orele de noapte. — Semnul însemnă că trenul merge în direcția opusă.